

Den norske forringelsen. Hvorfor tillater vi den?

Den norske forringelsen. Hvorfor tillater vi den?

Drosjer i Oslo Foto: Aleksander Andersen / Scanpix

En nylig drosjetur i Oslo ble en selsom opplevelse. Det viste seg raskt at sjåføren ikke var i stand til å kommunisere med oss, hverken på norsk eller engelsk.

Vi er fremdeles usikre på hvilket land han kom fra, men hans påkledning og utseende antydte at han var fra et afrikansk land. Etter hvert forstod vi at han kun hadde vært her i ca. 2 måneder. Nå er undertegnede stor tilhenger av at nyankomne til Norge får jobbe og bidra til fellesskapet. Den slags initiativ ønskes velkommen. Hudfarge og religion er helt uvesentlig. Men det er viktig at de har de riktige kvalifikasjonene for den jobben de får.

Drosjeturen

Erfaringen fra nevnte drosjetur har kreert noen spørsmål som blant annet går på dette med kvalifikasjoner og ansvarsforståelse. Etter å ha blåst gjennom to lyskryss på «rødgult», samt å ha oversett vikeplikten like mange ganger, forlangte vi at han stoppet slik at vi fikk gå av. Den første tanken var å rapportere vedkommende til politi og drosjesentral, men med en tidligere erfaring friskt i minne ble det konkludert at det var bortkastet tid. I ettertid slår det oss at det er å erklære fallitt at en ikke lenger bryr seg med å varsle myndighetene om forseelser som i verste fall kan medføre dødsfall. Hva er det som har skjedd med Norge og oss nordmenn? Hva er årsaken til vår stadig økende likegyldighet?

Samfunnsutviklingen

Det er den veien utviklingen går, sa en god venn og nabo da hun ble fortalt om vår opplevelse. Javel, så det er det som er årsaken. Men, hvorfor tillater vi det da? Utviklingen kan jo styres! Er det ikke vi som skal velge hvilken vei vi skal gå? Det som virker klart er at Norge, landet vårt, ikke er i stand til å takle den enorme etnografiske endringen som tvinger seg frem gjennom Europa. Det som kanskje er verre er at det synes som at strategien for vår befolkningsøkning har utelatt vesentlige tiltak som ville ha hjulpet den transisjonen som Norge nå er inne i.

Nordmenn flest er gode mennesker som har lært om dannelse og oppførsel, noe som er nedfelt i oss over generasjoner. Det har resultert i at vi har blitt de vi er, et fredelig folkeslag som har underkastet seg «norske» leveregler slik at vi kan sameksistere med våre landsmenn i fred og fordragelighet. Nå er dette bildet sterkt truet.

Til eksempel kan en spasertur gjennom Oslo sentrum fort bli en risikofyllt affære. Før var det slik at man kanskje unngikk visse steder på sen kveldstid eller om natten. I dag gjelder det dessverre hele døgnet. Hva er så grunnen til denne utviklingen? Svaret vet vi alle. En ukontrollert grense med folketilstrømming større enn hva det offentlige apparatet makter å absorbere er årsaken. Alle, unntatt de politiske myndighetene, synes å forstå dette. Eller kanskje de vet det, men velger å ofre samfunnet vårt av ideologiske grunner eller for politiske taburetter.

Hvor er myndighetene?

Hvorfor er det for eksempel slik at myndighetene tillater at utenlandske narkobaroner har fritt spillerom i Oslo? I årevis har vi fått høre at narkotika er hovedårsaken til mesteparten av vinningskriminaliteten. Hvorfor fjernes foreksempel ikke alle disse nigerianske eller østeuropeiske narkoselgerne, som nærmest er tapetsert langs fortauet i Storgata i Oslo, fra landet? Hva har de her å bestille?

Den negative delen av samfunnsendringen ser en tydeligere for hver dag som går. Det ubegripelig er at myndighetene, de som har som oppgave å tjene og beskytte folket, ikke gjør det de må gjøre. Vi akseptere ikke lenger argumentet om at man mangler penger. Norge har såvisst penger som nå tydeligvis anvendes på alskens politisk tøv rundt om i verden.

Nå kunne man ha konfrontert politimesteren, ordføreren eller sågar statsministeren. De ville ha sagt det samme som sist de snakket om problemstillingen, om de noensinne har gjort det da. Altså, bla bla bla, svada. Tidvis bekjentgjør riktignok myndighetene en hvis innsats på forskjellige justispolitiske områder. Men det hele virker som et slags «ad hoc» engasjement som kringkastes for å forsvare sin politiske eksistens og ikke for å berolige befolkningen.

Samfunnstrusler

Så hvilke samfunnstrusler er det vi står overfor? En kan i fleng nevne alt fra narkosmugling, utenlandske kriminelles raid over hele landet, tyverier av påhengsmotorer og luksusbiler som i hundretall forsvinner over grensen, fysisk voldskriminalitet mot eldre og uføre, rasing av boliger og ikke minst underslag mot staten gjennom NAV-svindel, osv.

Disse kriminelle virksomhetene er så omfattende at de til og med har fått egen ukentlig sendetid på TV2 med programmet Åsted Norge. Under programmet blir publikum oppfordret til å ringe inn med tips til politiet om hvor de, som oftes utenlandske, kriminelle befinner seg. Er vi ikke i feil ende av problematikken her? Burde ikke disse vært stoppet før de kom inn til landet? Det er et paradox at den påbegynte selvutsløttelsen er blitt underholdning. Vi bor vitterligen i et bakvendtland.

Dette tankespinnet, som for undertegnede begynte med en drosjetur, vil nok ikke stoppe før utviklingen snur. Bare tanken på at flere av de rundt 3000 drosjesjåførene i Oslo kanskje mangler de samme kvalifikasjonene som overnevnte sjåfør er skremmende. Burde ikke alle som befordrer persontransport inneha norsk sertifikat, med glattkjøringskurs, mørkekjøring, altså hele sertifikatpakken? De innehar tross alt ansvaret for menneskeliv under transportoppdraget. Årsaken til at akkurat min sjåfør satt i førersetet den dagen er de fraværende kravene Norge burde ha til kvalifikasjoner og ansvarsforståelse, den mangelende kontrollen av tjenestetilbydere, samt det totale fraværet av respekt som dessverre mange fremmedkulturelle viser for vårt land og vår gjestfrihet.

«Man må bruke riktig redskap for å få jobben gjort,» pleide en gammel sløydlerer å si. Nå nærmer landet seg raskt det tidspunktet hvor det er ingen vei tilbake. Skal vi virkelig tillate at så skjer? Det er på tide å redde landet vårt. Vi må få på plass riktig verktøy.

Regjeringen vil ha dette til EUs hovedkontor i Norge – State of Globe Norge

Like før sommerferien la næringsministeren ut forslag om at Brussel skal kunne innhente opplysninger hos og bøtelegge norske virksomheter uavhengig av norske myndigheter og domstoler. Dette [melder ABC Nyheter](#).

Dermed er det igjen slått fast, og tydeligere enn noen gang at dagens regjering jobber for en europeisk union, styrt fra Brussel. De fjerner så mye makt de bare kan fra det norske Stortinget og Den Norske Grunnloven synes å få stadig mindre betydning. Selv om det akkurat i den siste saken som ABC Nyheter forteller om har kommet innvendinger fra Justisdepartementets lovavdeling. Men hindrer det denne regjering?

Ble de valgt til å jobbe for Norge eller EU? Fikk de våre stemmer for at EU skulle overta på Løvebakken? Minner om at 70% av det norske folk er EU motstandere.

Hva vi ville krigsheltene Max Manus og Gunnar Sønsteby ha sagt om de hadde levd i dag og sett dette? De var villige til å ofre livet for Norge, og det mistet mange venner. For hva? For at et Tysklands dominert EU skal få sentrale deler av makten over Norge servert på et fat?

Finanstilsynet, personvernlovgivingen. ACER og energi, matimport i strid med nasjonale interesser og nå spørsmål om overføring av lovutøvelse i Norge, til Brussel. Hvor går grensen?

Regjeringen vil ha dette til EUs hovedkontor i Norge – State of Globe Norge

Beklager, men mange vil nok mene at tittelen på dette hjertesukket er svært tendensiøs. Kanskje er den det? Men hva skal man tro, hvordan skal vi oppfatte det når vi ser hva regjeringen bare de siste par årene har kommet med til EU? Personlig klarer jeg ikke å lese regjeringen utspill på annet vis enn at de vil gi EU «all makt». De vil ha en europeisk union, styrt av hvem? EU kommisjonen? Hvor demokratisk valgt er de?

Jeg håper noen kan bevise for meg at jeg tar feil? For nå er jeg alvorlig skremt av denne regjeringen!

Kilde: [Regjeringen vil gi ESA direkte makt til å bøtelegge norske firmaer | ABC Nyheter](#)